

kreds (Schovelin) skal jeg bemærke, at det, han fremførte, har jeg hørt før. Under Forhandlingerne i Landstinget gjorde ogsaa et æret Medlem, der hører til samme Parti som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, denne Bemærkning om, at her kommer man til, at de, der have forsikret, maa betale for dem, der ikke have forsikret. Rent praktisk talt kan man dog nok sige, at de Folk, der ikke have assureret mod Ildsvaade her i Danmark, ere meget faa, sikkert saa faa, at man ganske rolig kan undtage dem. Forholdet er jo det, at saa at sige alle her i Landet assurere mod Ildsvaade. Den anden Indvending, som maaske er det ærede Medlems Hovedindvending, var, at det blev en særlig Skat paa en vis Klasse af næringsdrivende, paa Assuranceselskaberne, paa Aktieselskaberne. Det var en Tanke, der blev fremsat under første Behandling i Landstinget, at man skulde lægge Skatten paa de gensidige Brandforsikringsselskaber, ikke paa Kapitalselskaberne, noget, jeg selvfølgelig absolut modsatte mig, og jeg tror heller ikke, der her i Tinget vil findes megen Jordbund for den Tanke, at de gensidige Selskaber skulde betale, men ikke Kapitalselskaberne. Den Indvending tillægger jeg derfor heller ikke nævneværdig Betydning.

Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) begyndte med at sige, at jeg havde en Evne til ikke blot at gætte eller til at spaa, men til at hekse, idet jeg fik ham til at stemme for § 3 til Trods for, at han havde modsat sig den ved første Behandling. Men jeg var i det heldige Tilfælde at vide, at en Gang før har det ærede Medlem stemt for de samme Ord, nemlig den 10. Marts 1904, og da har ikke alene det ærede Medlem, men ogsaa alle Medlemmer i Folketinget, og tillige alle Medlemmer i Landstinget, stemt for de Ord. Disse Ord findes nemlig i Loven om Rettens Pleje, derfor har Ministeriet ganske naturligt taget dem op i det Lovforslag, der nu skal træde i Stedet for den Bestemmelse, der den Gang fandtes i Lovforslagets § 115.

Det ærede Medlems øvrige Bemærkninger om Varetægtsarresten kan jeg paa mange Omraader slutte mig til. Det er fuldstændig rigtigt, at Justitsministeren og Justitsministeriet ikke have nogen som helst Indflydelse paa de Arrestdekreter, der afsiges. Men heller ikke det Politi, der nu bliver oprettet, saa lidt som det, der eksisterer, har nogen Indflydelse paa,

i hvilket Omfang Varetægtsarresten vil blive anvendt, idet Politiet kun kan anholde. Men det ærede Medlem kan være ganske forvisset om, at er der noget, jeg vil indskærpe de Politibetjente, som nu komme til at sortere under Justitsministeriet, er det dette, at deres Opgave er at være Tjenere for Folket, at være alle Borgere til Tjeneste, at det er deres Opgave at hjælpe og tjene de paagældende, og at de maa være yderst varsomme med Anvendelse af Anholdelse. Det er en Ting, det kan have sin Betydning at indskærpe dem, og det vil jeg først og fremmest indskærpe dem, at de se, hvad deres Opgave er, at det ikke er at være Bussemænd for Befolkningen, men at være Befolkningens Hjælpere, saa at Befolkningen altid fortrøstningsfuldt kan henvende sig til Politiet, ikke være bange for det, men se Hjælpere deri.

Hvorvidt Varetægtsarresten anvendes i for stort Omfang, er det naturligvis vanskeligt at udtale sig om. Givet er det, at i hvert Fald her i København anvendes den mindre end tidligere. Men det ser lidt ud, som om den kunde anvendes endnu mindre, og i den Retsplejelov, som Rigsdagen har vedtaget, findes ogsaa Bestemmelser, der kunde sigte til at formindske Brugen af Varetægtsarrest, og ingen skulde være gladere end jeg, om man kunde komme til at benytte den mindre. Selvfølgelig influerer den paa den Optagethed, der er i Fængslerne, men den har ingen Indflydelse paa den Pladsmangel, der er i Straffeanstalterne; de to Ting have ikke noget med hinanden at gøre.

Det ærede Medlem sagde, at dette Lovforslag opfylder ikke Retsplejelovens Bestemmelse. Det er rigtigt, at det ikke opfylder Bestemmelsen i § 138, at „der ved særlig Lov bliver at træffe Bestemmelse om Antal, Ansættelse og Lønning af Politibetjente udenfor København“, men de efterfølgende Ord „samt af de særlige Opdagelsesbetjente, som skulle gøre Tjeneste overalt i Riget“ opfylder denne Lov.

Schovelin: Naar den højtærede Minister udtalte overfor mig, at det var praktisk talt kun ganske faa her i Landet, der ikke forsikrede mod Brandfare, saa vil jeg dertil gøre den Modbemærkning, at hvis denne Lov virkelig skulde vise sig at blive effektiv, saa turde det fornuftigvis være at vente, at der vilde blive flere, som ikke forsikrede; thi hvorfor skulde de forsikre, naar dette fortræffelige Politi hindrede al Brandfare? Og efterhaanden